

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.«

3. § 60, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 20, i det omfang det skønnes rimeligt.«

4. Efter § 60 indsættes:

»§ 60 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 58-60, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.«

5. § 83, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»§ 57 finder ikke anvendelse, og den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade, i det omfang det skønnes rimeligt.«

§ 2

I varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 782 af 30. august 2001, som ændret ved § 4 i lov nr. 451 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004 nr. L 195, s. 15).«

2. § 43 affattes således:

»§ 43. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en andens varemærkeret, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelser har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den

forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

Stk. 4. Er varemærkeretten stiftet ved registrering, finder reglerne i stk. 1 også anvendelse for tiden mellem ansøgningens indlevering og mærkets registrering, dersom krænkeren vidste eller burde vide, at ansøgningen var indleveret.

Stk. 5. Borgerlige sager, for hvis udfald anvendelsen af denne lov er af væsentlig betydning, anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, medmindre parterne vedtager andet.«

3. § 44 affattes således:

»§ 44. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelse af varemærkeretten kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at en vare, som krænker en varemærkeret, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende varer.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.«

4. Efter § 44 indsættes:

»§ 44 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 43 eller 44, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.«